

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

V. Quantus sit valor Sacrificij Missæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Effectus im-
petrationis
bonorum
tempora-
lium, an
sic infalli-
bilis?

47. Et hinc fit, quòd effectus iste Sacrificij Missæ, nimirum impetratio bonorum temporalium, non infallibiliter habeatur, ut experienciâ constat: neque enim illicò omnia nobis conceduntur, pro quorum impetratione leguntur Missæ; siquidem hujusmodi bona temporalia non semper conducerent ad bonum spirituale, & salutem animæ. Interim tamen credibile est, semper aliquid obtineri à DEO, neque sacrificium in vanum offerri, etiamsi non statim obtineatur illud in specie bonum temporale, pro quo obtinendo Missa offertur: potest enim DEUS, atque pro summa in nos pietate solet, vel ejus concessionem in tempus opportunius, nobisque salutarius differre; vel loco illius, quod petimus, aliud nobis elargiri longè conducibilius ad salutem animæ nostræ: ad hoc quippe concedendum videtur ipsum compellere sua infinita Liberalitas, Bonitas, atque Misericordia. (c)

(c) Con-
cordat di-
cta Tr. 5.
Dist. 1. n.
57. & 58.

Valor Missæ
ad placan-
dum, satis-
faciendum,
ac impetrā-
dum, non
est infini-
tus.

QUÆSTIO V.

Quantus sit valor Sacrificij Missæ?

48. **C**ONCL. I. Valor, quem habet Missæ Sacrificium ex opere operato, sive ad placandum nobis DEUM, sive ad satisfaciendum, sive ad impetrandum, non est infinitus, sed finitus; non obstante infinitate satisfactionis, ac meritorum Christi, in quibus totus Missæ valor radicatur, & fundatur. Ita D. Bonaventura 4. dist. 45. art. 3. Scotus Quodlib. 20. cum suis & alijs communiter, paucis exceptis. Conclusio hæc potissimum suadetur ex communi sensu Ecclesiæ: nam si idem numero Sacrificium foret infiniti valoris, tunc frustra speciales numero Missæ legerentur pro specialibus hominum necessitatibus; imò unica Missa, utpote infiniti valoris, sufficeret ad exhauriendum totum Purgatorium; simulque posset quis per unius Missæ celebrationem satisfacere pro centum stipendijs à diversis hominibus datis: hæc autem omnia sunt absurda, & contra perpetuam praxin, ac sensum Ecclesiæ; ergo dicendum, quòd Missæ Sacrificium à nobis oblatum, non sit infiniti valoris.

Non obstā-
te infinitate
meritorum
Christi.

49. Additur in Conclusionem, non obstante infinitate meritorum Christi. Quia valor ille, quem habet Missa ex opere operato, fundatur, ac desumitur ex Sacrificio cruento in Ara Crucis oblato per Christum, ac meritis ejus, quæ sunt infinita, ac sufficientia

tia pro redemptione infinitorum hominum, vel etiam Mundo-
rum, si darentur: quamvis hæc infinita merita Christi, per in-
cruentum Missæ Sacrificium finito, ac limitato duntaxat modo,
juxta ordinatissimam DEI voluntatem, nobis applicentur. Et
hæc de causa Barth. Gavantus *part. 2. Commentar. in Rubricas, tit. 8.*
num. 3. valorem Missæ ait esse infinitum in radice, quatenus nem-
pe radicatur in meritis Christi, quæ sunt infinita; sed ad impe-
trandum, & ad alios suos effectus, finitum in terminis, quia fi-
nitè de eo omnes participant.

50. Cæterum ratio, cur per Missæ Sacrificium merita Chri-
sti finito duntaxat modo nobis applicentur, alia non est, nisi vo-
luntas, ac institutio Christi Domini, veri DEI & hominis, qui per
hoc incruentum Missæ Sacrificium modo duntaxat finito voluit
nobis applicare merita suæ Dominicæ Passionis, atque satisfa-
factiones præstitas in Sacrificio illo cruento, quod ipsemet ob-
tulit in Ara Crucis, se ipsum offerendo Patri suo Cælesti pro re-
demptione totius generis humani.

Cur hæc per
Missam fi-
nito dunta-
xat modo
applicetur?

51. CONCL. II. Idem numero Sacrificium Missæ pro plu-
ribus simul oblatum, minùs prodest singulis, ac si paucioribus,
vel uni tantùm applicaretur. Conclusio hæc sequitur ex præ-
cedenti: quia valor ille finitus, qui ex opere operato correspon-
det Missæ, dividitur tunc in illos plures homines, pro quibus si-
mul offertur, qui cæteroque totus uni obveniret, si Missa pro u-
no solo applicaretur.

Missæ pro
pluribus
oblata, mi-
nùs prodest
singulis.

52. Dicitur, *Sacrificium Missæ pro pluribus simul oblatum.* Nam
si loquamur de Missæ Sacrificio, quatenus à pluribus offertur,
nempe à pluribus Missæ inservientibus, vel devotè assistentibus
(qui etiam suo modo dicuntur Missam offerre, juxta dicta *num.*
31. & 32.) non minorem fructum exinde singuli referunt, quàm
si ipsi soli essent. Ratio est: quia ejusmodi oblationes privatæ
sunt distinctæ, ideòque eis distincti, ac proprii effectus corre-
spondent, juxta propriam singulorum devotionem & capacita-
tem. Et hoc ipsum suadet communis sensus Fidelium. Layman
lib. 5. tract. 5. cap. 1. n. 11. & alij.

Quid de
pluribus in-
servientibus,
aut assisten-
tibus?

53. CONCL. III. Sacerdos, qui pluribus sive ob acceptum
stipendium, sive ob aliam causam, est obligatus ad celebrandum,
non satisfacit unicum Sacrificium Missæ pro omnibus offeren-
do. Ita defactò tenendum pro certo, ob Decretum Urbani
VIII. *De Celebratione Missarum*, quod incipit, *Cum sæpè contingat*
(habeturque tom. 4. Bullarij Romani, *Constit. 45. dicti Pont.*) lebrez.

Sacerdos
pluribus sti-
pendijs non
satisfacit, si
unicam
Missam ce-
lebrat.

E e e e e

ubi

ubi §. 2. sub obtestatione Divini Judicij mandat, ac precipit, ut absolute non Missa celebrentur, quod ad rationem attributæ elemosynæ præscripta fuerint, ita ut alioquin ij, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant, quinimò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur. Concordat Decretum Alexandri VII. inter alias Propositiones etiam sequentem, ordine 10. damnantis: *Non est contra justitiam, pro pluribus Sacrificijs stipendium accipere, & Sacrificium unum offerre; neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam promissione etiam juramento firmatâ, dari stipendium, quod pro nullo alio offeram.* Proinde

Ne quidem applicando uni fructu satisfactorium, & alteri impetratorium, aut partem fructus ejus specialissimam.

54. Inferitur I. Sacerdotem non posse pro una Missa duplex stipendium accipere, applicando uni fructum satisfactorium, & alteri fructum impetratorium; dum v. g. unus petit celebrari Missam pro Defunctis, alter pro infirmo. Nam, qui dat stipendium pro celebratione Missæ, censetur velle fructus omnes ipsius, quantum est capax.

55. Inferitur II. Non posse Sacerdotem licite pro una Missa duplex stipendium accipere, applicando uni petentium partem illam fructus, quæ ipsi sacrificanti competit. Siquidem hoc non modò sequitur ex dictis, sed rursus opposita sententia ab Alexandro VII. damnata est, dum is inter alias Propositiones etiam sequentem, ordine 8. rejecit: *Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licite accipere, applicando petenti partem ejus specialissimam fructus ipsimet celebrantem correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.* Hæc, inquam, Propositio est damnata.

Fidelibus plus prodest, si Missas curent sibi celebrari in vita, quam post mortem.

56. Quæres, utrum Fideles majora sibi beneficia, fructumque uberiores comparent, si Missas sibi curent celebrari in vita, quam post mortem? Resp. affirmativè, ut notat Barbosa in *Collectaneis ad Concilium Trid. Sess. 22. cap. 2. num. 11.* citans Fraxinellum, & Homobonum de Bonis. Ratio est: quia Missæ pro aliquo dictæ post mortem, solum sunt satisfactoriæ pro pœnis in Purgatorio adhuc luendis: at in vita pro aliquo celebratæ, non solum satisfactoriæ sunt, sed etiam propitiatoriæ, atque impetratoriæ, sicque juvant in vita & post mortem. Accedit illud D. Gregorij lib. 4. Dialog. c. 58. *Tutior est via, ut bonum, quod quisque post mortem sperat agi per alios, ipse dum vivit, per se exequatur: beatius quippe est liberum exire, quam post vincula libertatem querere.*

Si Missa duo sunt consideranda.

57. Quæres ulterius, utrum Missa mali Sacerdotis tantum valeat, quantum boni? Ubi notandum cum D. Thoma part. 3. *Quæst. 82. art. 6. D. Bonaventurâ 4. dist. 13. art. 1. quæst. 4. & communi*

muni Doctorum, quod in Missa duo debeant considerari, scilicet ipsum Sacramentum seu Sacrificium, quod est principale; & Orationes, quæ in Missa pro vivis atque defunctis fiunt; idque sive in persona totius Ecclesiæ, cuius Sacerdos est publicus Minister, sive in Persona Sacerdotis, ac prout secundum propriam eius devotionem spectantur. Hoc prænotato,

58. Resp. I. Certum est, quod Missa mali Sacerdotis quoad substantialia, sive quantum ad Sacramentum, atque Sacrificium, non minus valeat, quam Missa boni Sacerdotis. Ratio est: quia utrobique idem conficitur Sacramentum, atque Sacrificium; & quidem nomine, atque in persona Christi Domini, qui est principalis Offerens; simulque Hostia. Unde D. Augustinus. *lib. de Corpore Christi*, inquit: *In mysterio Corporis, & Sanguinis Domini nihil à bono majus, nihil à malo minus perficitur Sacerdote.* Et hoc ipsum etiam est intelligendum de fructu præcipuo Sacrificij Missæ, qui provenit ex opere operato, & quatenus illud offerretur in persona Christi: sic enim nihil omnino pendet à dispositione, & bonitate Ministri, juxta dicta n. 40.

Missa mali Sacerdotis tantum valet, quantum boni, quoad substantialia, Et quoad fructum ejus ex opere operato.

59. Resp. II. Quatenus Sacerdos offert Missam, oratque nomine Ecclesiæ, non minuitur fructus impetrationis ob malam dispositionem Ministri celebrantis: quia etiam in peccatoribus manet ministerium, inquit Doctor Angelicus. Unde quantum ad hoc, non solum est fructuosa Oratio Sacerdotis peccatoris Missam celebrantis, sed etiam omnes aliæ ejus orationes, quas facit in Horis Canonicis, aliisque Ecclesiasticis Officijs, in quibus gerit personam Ecclesiæ. Excipe, nisi Minister sit excommunicatus non toleratus: quia per hunc non vult Ecclesia suas ad DEUM preces offerri, & consequenter nullam habent efficaciam, quatenus fiunt nomine Ecclesiæ.

Imò & quoad Orationes dictas nomine Ecclesiæ.

60. Resp. III. Orationes privatæ Sacerdotis mali, seu in statu peccati mortalis celebrantis, non sunt fructuosæ, nequidem secundum vim impetrandi pro alijs: ac proinde quoad circumadjacentia, sive annexa, hoc est, quoad Orationes, prout à Celebrante procedunt, plus prodeit Missa boni, quam mali Sacerdotis. Ratio est: quia Sacerdos malus celebrando, de novo peccat mortaliter; unde prout Celebratio Missæ ab ipso procedit, potius meretur vindictam, quam misericordiam. Huc quadrat dictum illud cæci nati, atque à Christo illuminati, de quo Joan. 9. *Scimus, quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem ejus facit, hunc exaudit.*

Secus quoad Orationes, prout à Celebrante procedunt.

